

दृ टांत

योध्दयाचा उठाव

दृ”टांत : “योध्दयाचा उठाव”

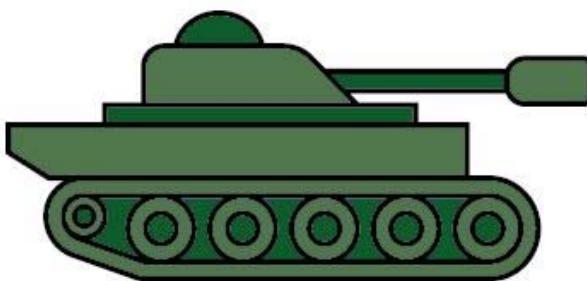
आम्ही जेथे अनेक व’र्गांपूर्वी मिशनरी म्हणून सेवा केली होती त्या सोनोरा, एल डियामांटे, सॅन फिलीपे, एल उल्टीमो फुयेझो आणि जेथे आम्ही सेवा केली होती त्या गावांची संख्या पुढे जातच होती, त्या परिचीत अशा रस्त्याने कारने जात असतांना माझ्या तोंडावर धूळ उडत होती. लोकांना पुन्हा भेटण्यासाठी आणि त्यांचे परिचीत चेहरे पाहण्यासाठी मी खूप उल्कंठीत होते. काय बदलले असेल?

रस्ते तसेच वाटत होते आणि कॅकटी झुऱ्हपे सुध्दा तशीच होती. अर्थातच ‘ब्बाथ ‘गळेत ज्या लेकरांना मी शिकविले होते ते जरा मोठे झाले असतील, तरी पण त्यांच्यातील निदान काही जण सापडतील आणि त्यांच्या जीवनात काय घडले हे पाहाता येईल अशी मी आशा बाळगून होते. एल कोयोटे येथे एका कोप-यावर गोल वळण घेउन आम्ही गेलो आणि मला स्पर्गेटी खावीशी वाटली. उत्कंठ असल्याने सर्वकाही जड वाटत होते, पण काळजीमुळे सर्वकाही अस्ताव्यस्त झाले. या लहान खेडयातील लोकांसाठी मी माझे जीवन ओतून दिले होते. आम्ही पहिल्या घरी भेट दिली तेव्हा ते घर उत्सूकतेची आरोळी आणि अलिंगणानाने भरून गेले होते. माझ्या काही विद्यार्थ्यांबाबत मी विचारले. माझी “मावशी” सोफीयाचा चेहरा गंभीर झाला कारण सर्वच वाईट बातम्या एकाच वेळी न सांगण्याचा ती प्रयत्न करीत होती.

ज्या एका घरी आम्ही भेट दिली तेथे एक मुलगी, जी माझ्या वर्गात होती, आपल्या मांडीवर बाळाला खेळवत होती आणि ती लज्जीत झालेली दिसली. खिस्ती नसलेल्या एका मुलासोबत ती पळून गेली होती, आणि त्यांचा विवाह झाला नव्हता, तरी ते सोबत राहात होते. तिने चर्चला जाणे सोडून दिले होते.

या सर्व गो”टीवरून आणि आणखी ज्या घरांना आम्ही भेटी दिल्या त्यावरून जे चित्र मी एकत्र जोडले, त्याने

माझ्या पोटातील स्पगेटीचे सिमेंटमध्ये रूपांतर झाले. ज्या लेकरांमध्ये मी सेवा केली ते प्रभूमध्ये राहिले नव्हते. एक सुध्दा नाही. काय चूकले होते?

माझी खात्री आहे की तुम्हाला याची जाणीव आहे की आपण सध्या अंधाराच्या सत्तेसोबत युद्ध करीत आहोत. प्रभू येशू खिस्त आपला सेनापती आहे आणि त्याच्या सैन्यात अनेक लोक आहेत, जे पृथ्वीवर पसरलेले आहेत आणि पृथ्वीच्या पाठीवरील प्रत्येक भा”गा बोलतात. देवाकडे हवाई दल, जल युद्ध जहाजे, नौसेना आणि पायदल आहेत. जगिक सैन्यदलाकडे जे असते ते सर्वकाही परमेश्वराकडे आहे आणि तो ‘त्रूसोबत समोरा समोरील युद्धात गुंतलेला आहे. या ग्रहावरील प्रत्येक जीवनासाठी केवळ तोच झगडत आहे, त्याने आपल्याला सेवेचा जो वाटा दिलेला आहे त्यासोबत आपण त्याच्यासोबत सहभागी व्हावे अशी देवाची इच्छा आहे आणि आपण असा संघ” करावा की जणू काय तो आपल्या जीवन मरणाचा प्रश्न आहे. कारण आपल्या या कृतीवर ब-याच लोकांचे जीवन अवलंबून आहे.

सर्वात मोठे युद्ध जे आपण लढत आहोत, ते आहे पुढच्या पिढीसाठी, आपल्या लेकरांसाठी. आणि दुःख याचे आहे की ‘त्रूचा विजय होत आहे. मी असे कसे म्हणू ‘कते? कारण मला सर्व आव आणण्याचा कंटाळा आलेला आहे. केवळ आजूबाजुला पाहा. दूरदर्शन आपल्या लेकरांना ‘त्रूची मुल्ये ओरडून सांगत आहे, तसेच विडीओ खेल, आणि ‘ाळेत

असतांना त्यांना जे संदेश मिळतात, प्रत्येक दिवशी त्यांना मेंदूची धुलाई करणारी तासा मागून तास माहिती मिळत असते, तूलनेने रविवारी चर्चमध्ये आपण त्यांना थोडाच वेळ देत असतो. मी अशा ब-याच मंडळया पाहातो जेथे लेकरे खिस्ताच्या मागे जाण्याची निवड करीत नाहीत. ते तस्रांच्या गटात असतात कारण तेथे मजा येते, परंतु जेव्हा त्यांना निर्णय घ्यावयाचा असतो तेव्हा ते चर्चला न जाण्याचा निर्णय घेतात.

बर्ना संघ ही एक मोठी कंपनी आहे, जी देवाच्या ‘रीरासाठी - मंडळीसाठी - बरेच सर्वेक्षण करते आणि त्यांचे सर्वेक्षण दर्शविते की मुळे ९२ वर्षांच्या आसपास असतांनाच निर्णय घेतात की ते कशावर विश्वास ठेवणार आहेत! बर्ना कंपनीने हे सर्वेक्षण केले त्याचा मला आनंद आहे, पण हे प्रत्यक्ष जीवनात असे घडते याची मी खात्री देते. हे सोपे आहे की, जर तुम्ही लेकरांना ते ९२ वर्षांचे होण्याआधी शिकविणार नाही, तर त्यांचे मन बदलविणे तुम्हाला जड जाईल.

खिस्ताचे ‘रीर या नात्याने, तुम्ही आणि मी, आणि विशेष’तः जे आपण लेकरांमध्ये सेवा करीत आहोत, प्रत्येक संप्रदाय आणि प्रत्येक देशातील, पुढे येउन लेकरांसाठी लढायला पाहिजे.

आपण मोठ्या युद्धाच्या आघाडीवर आहोत. आपण ते मान्य करावे आणि त्याबाबत काहीतरी करावे अशी वेळ आली आहे.

वेळ आली आहे की देवाच्या सैन्यासाठी आपण काही सेनापती तयार करावेत. सांगण्याची गरज नाही पण आपल्याला प्रथम अधिकारी, प्रमुख अधिकारी, उप प्रमुख अधिकारी, सेनाधिकारी आणि विशेषज्ञ इत्यादि तयार करावयाचे आहेत. पुढीकळ खाजगी सेवा आहेत ज्या दुस-या खाजगी सेवेची आज्ञा पाळीत आहेत. माझा असा विश्वास आहे की देव त्याच्या सैन्यामध्ये आणखी जास्त ५ तारे असलेले सैन्याधिकारी असावेत याची वाट पाहात आहे आणि त्यातील एक राहण्याची माझी इच्छा आहे. मला माहित आहे की असे वाटणे हे जरा वेडसरपणाचे आणि उर्मट वाटते, पण खरेच, असे का वाटू नये?

आपण स्वर्गीय गो”टी प्राप्त करण्याचा प्रयत्न करावा असे देवाने आपल्याला सांगितले नाही का?

“ही चाकरी माणसांची नव्हे तर प्रभूची आहे असे मानून ती सद्भावाने करा; कारण तुम्हाला माहित आहे की, प्रत्येक जण, मग तो दास असो किंवा स्वतंत्र असो, जे काही चांगले करतो, तेच तो प्रभूकडून भरून पावेल.”

(इफिस ६-७-८)

“मनु”याचा पुत्र आपल्या पित्याच्या गौरवानिशी आपल्या दूतांसह येईल त्या वेळी तो प्रत्येकाला ज्याच्या त्याच्या कृत्याप्रमाणे फळ देईल.” (मत्त्य १६:२७).

प्रामाणिकपणे, मला माहित नाही की मुख्य सैन्याधिकारी होण्यासाठी मला अजून किती मजल मारावयाची आहे. परंतु मला हे ठाउक आहे की जेथे मी आहे त्याच्या पलीकडे काहीतरी आहे आणि मी नेटाने देवाकडे जात राहील आणि शिकत राहील आणि वाढत राहील. स्प”ट आहे की, मला जे माहित नाही त्याचा तपशील मी देऊ ‘कत नाही, परंतु ज्याचा मी अनुभव घेतला आहे आणि जे धडे मी तयार केले आहेत ते मी लिहावे असे देवाने मला सांगितले आहे. लेकरांची सेवा सोपी नाही आणि निश्चीतच जे कमजोर आहेत त्यांच्यासाठी नाही. लेकरांच्या सेवेसाठी सैन्याधिका-यांची आवश्यकता आहे आणि तुम्ही त्यातील एक असाल. मला समस्या स्प”ट करून सांगू द्या.

माझ्या हातात मी एक मोठा मासा धरला आणि एका चूणचूणीत लहान मुलीचे तिने दिलेल्या बक्षिसासाठी आभार मानले. त्या माशाचे मी काय करावे याची मला कल्पना नव्हती, म्हणून तो मासा ठेवण्यासाठी मी मागे सरकले, परंतु मी वर चढत असतांना माझा तोल गेला आणि मी उलटी पडले. तेथे वाळूत पडलेली असतांना, पाठीवर, आणि एक हात हवेत जितका जास्त वर करता येईल तितका केला असतांना, तो मासा माझ्या हातात तडफडत होता.

समुद्र किनारा असलेल्या एका गावी आम्ही सुवार्ता सांगत होतो आणि माझे वडील प्रौढांध्ये वचन सांगत असतांना माझी थोरली बहिण आणि मी लेकरामध्ये सेवा करीत होतो. २५ लेकरांसोबत आम्ही गाणे गात होतो, सर्व लेकरांना हस्तकाम वाटले आणि आमच्या तुटक्या फूटक्या सॅनिश भा”ैत लेकरांना पवित्र ‘गास्त्रातील गो”ट सांगत होतो. गो”ट संपल्यावर एका मुलीने मला मासा भेट दिला.

काही व”र्नंतर मी ही गो”ट पास्टर गॅरी डकवर्थ यांना सांगत होतो, जे आमच्या मंडळीत लेकरांचे पाळक होते आणि आणि त्यांनी त्यांच्या प्रतिक्रियेने मला तर धक्काच दिला! ते म्हणाले, “तुम्हाला असे वाटते का की त्या सुवार्ता कायर्नि तुम्ही बदल

घडवित होता?” मी म्हणाले, “अर्थातच आम्ही बदल घडवत होतो.” त्यांनी माझ्यासोबतची चर्चा पुढे नेली आणि ते म्हणाले की मी एवढेच केले की त्या संध्याकाळी त्या लेकरांना करण्यासाठी काहीतरी दिले.” ते म्हणाले वास्तविक तुम्ही त्यांच्या पालकांना सुवार्ता सांगत होता, त्यांच्या लेकरांना त्यांच्यापासून एक किंवा दोन तास तुम्ही दूर नेले, यासाठी की त्यांच्या आई वडिलांनी सुवार्ता ऐकावी!”

मला राग आला आणि त्यांनी म्हटलेले ‘ब्द मी स्विकारू ‘कले नाही. सर्व विचार केला तरी, मी मागील १० व’र्षांपासून लेकरांमध्ये सेवा करीत होते! मला माहित होते की मी लेकरांच्या जीवनात परिवर्तन घडवित आहे! त्या दिवशी गॅरी मला काय सांगत आहे ते मी एकू ‘कत नव्हते. बराच काळ गेला, परंतु एके दिवशी, ब-याच कालावधीनंतर, त्यांचे ‘ब्द सरतेशेवटी स्थिरावले.

मी मेकिस्कोमध्ये एका विशेष” संप्रदायात लेकरांच्या मोठ्या सेवेच्या अधिक्षकाला भेट देत होते. तिने मला त्यांच्या संप्रदायात झालेल्या एका कार्यक्रमा बाबत सांगितले ज्यात ती सप्ताह अंती लेकरांच्या सेवेत जबाबदारी वाहात होती. तिने तो पुर्ण कार्यक्रम कसा आयोजित केला हे तपशीलवार सांगितले, आणि कोणतीहि अडचण निर्माण न होता कार्यक्रम कसा झाला हे देखील सांगितले. कार्यक्रमाच्या ११वीं प्रौढ लोकांसाठी तिने एका संगित कार्यक्रमाचे आयोजन केले होते, आणि लेकरांसोबत पुर्ण आठवडा कार्यक्रमाच्या विवीध भागांची तालीम केली होती. जेव्हा तो कार्यक्रम समाप्त झाला, तिने सांगितले की मोठ्या पदावर असलेले लोक तिच्याकडे कसे आले आणि चांगल्या कार्याबद्दल त्यांनी तिचे अभिनंदन केले. एकाने तर असे सुध्दा सांगितले की जेव्हा मंडळीत याहून मोठा कार्यक्रम होईल तेव्हा ते तिची आठवण काढतील!

परंतु तिच्यासोबत बोलत असतांना, एकाएकी, काही व’र्षांपुर्वी गॅरी जे काही मजसोबत बोलला होता ते ‘ब्द मला आठवले. सरतेशेवटी मला समजले, माझ्या या मैत्रीने प्रौढांचे मनोरंजन करण्यासाठी त्या लेकरांचा उपयोग केला होता! विद्यार्थी काहीहि नविन शिकते नव्हते, केवळ एवढेच शिकते होते की सरळ रेंगौत कसे उभे राहावे आणि चांगले गाणे कसे गावे. या गो”टी ते लोकांच्या ‘गळते आधीच शिकत होते.

गॅरीने मला जे सांगितले ते तिला सांगण्याचे मला धैर्य झाले नाही.

मला असे वाटले की माझ्या डोळ्यात अशू आले आहेत. गंरी बरोबर बोलला होता.

खरी लेकरांची सेवा ही नाही की कोणताहि व्यत्यय न येता प्रौढांना चर्चमध्ये जाता यावे म्हणून लेकरांचे मनोरंजन करणे. किंवा प्रौढांचे अधिक मनोरंजन करावे म्हणून एखादा संगीत वायवृदाचा कार्यक्रम आयाजित करावा. ती मोठ्या लोकांची सेवा आहे, ज्यामध्ये लेकरांचा कटपूतळीची बाहूली म्हणून वापर केला जातो. जर आपण खरेच युद्धात सामील आहोत तर संगीताचा कार्यक्रम युद्ध भेदू ‘कणार नाही. ते लेकरे प्रार्थना कशी करावी हे शिकण्यासाठी आपला सप्ताहांत घालवू ‘कले असते! किंवा त्यांना मंडळी आणि खिस्तीत्व याबाबत शिकविता आले असते. जर आपण लेकरांच्या सेवेतील युद्धात खरेच सहभागी झालो असू तर चित्र रंगविणे आणि पाठांतर याद्वारे मंडळीचे खरे प्रश्न सुटत नाहीत हे आपणास कळले असते. आपण युद्धात सहभागी आहोत आणि आपण ते विसरू नये.

आपल्या विश्वासात वाढण्यासाठी आपणा सर्वांना शिडीने वर जायचे आहे आणि देवाच्या राज्यासाठी जास्त कार्य करावयाचे आहे. एकच गो”ट आहे की आपल्या खिस्ती जीवनात वर जाण्यासाठी याच शिडीचा सर्वजण उपयोग करीत नाहीत. देवाजवळ वेगळी शिडी आहे।

लेकरांची सेवा सुरु करण्याची शिडी, नंतर युवकांचे पाळक होणे, मग सहायक पाळक, आणि मग मंडळीचे प्रमुख पाळक होणे, अशी वेगळी शिडी आपण वापरत असतो. खिस्ती जगतातील ती एक प्रसिध्दीची शिडी आहे. चिंत्र रंगविष्यापासून मी सुरुवात करण्यापासून सुटीतील ‘ास्त्र ‘ाळेचा अभ्यासक्रम तयार करणे, ‘ब्बाथ ‘ाळेचा पुर्ण अभ्यासक्रम तयार करणे अशाप्रकारे मी शिडीने वर चढले. ३० लेकरांना साहित्य पुरविष्यापासून सुरुवात करून आता मी हजारो मंडळ्यांना साहित्य पुरविते. ही प्रसिध्दीची खिस्ती शिडी आहे. देवाने त्याच्या वचनात आपल्याला पुन्हा आणि पुन्हा सांगितले आहे की तो मनु”याचे बाह्य स्वरूप नाही तर अंतर्याम पाहातो. मी जगाला किती पुस्तके दिली आहेत हे महत्वाचे नाही, जर देवाला जे हवे आहे ते जर मजमध्ये नाही, तर त्याची इच्छा असेत त्याप्रमाणे तो मला युद्धात वापरू ‘कणार नाही. जर देवाच्या सैन्यात अधिकारी होण्याचा माझा प्रयत्न असेल, तर माझ्या सर्व प्रसिध्दीची मी त्याला लाच देउ ‘कणार नाही. मी कोण आहे हे परमेश्वराला बरोबर माहित आहे, मी खरेपणाने आतून कशी आहे हे तो जाणतो.

जर देवाच्या सैन्यात तुम्हाला मोठी जागा पाहिजे असेल तर तुम्हाला या शिडीने वर चढावयाचे आहे.

आणि सार्वकालीक फरक घडवून आणावयाचा असेल तर तुम्हाला ही शिडी वापरावयाची आहे!

या शिंडीला नजर जेथपर्यंत पोहोचते तोपर्यंत खूप जास्त पाय-या आहेत. या सर्व पाय-यांचा संबंध आपले अंतर्याम आणि आपला देवासोबतचा संबंध या सोबत आहे. आपल्या बाहेरील नैपूण्याचा आपण चर्चमध्ये उपयोग करतो किंवा नाही या सोबत त्याचा काहीहि संबंध नाही. माझी नोकरी, माझी आर्थिक परिस्थिती, मी कुठे राहातो, किंवा माझी भव्य दिव्य सेवा यासोबत त्याचा संबंध नाही. “मानवासारखे परमेश्वराचे पाहाणे नसते; मानव बाहेरचे स्वरूप पाहातो, पण परमेश्वर हृदय पाहातो.” (१ ‘मुंवेल १६:७).

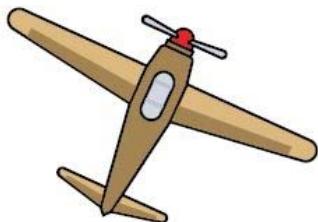
येशूच्या वेळी होते तसे आज असे बरेचसे खिस्ती आहेत जे चूकीच्या शिंडीने वर चढत आहेत. देवाची सूचना आहे की, “त्यांना असू या; ते आंधळ्यांचे वाटाडे आहेत आणि आंधळा आंधळ्याला नेऊ लागला तर दोघेहि खाचेत पडतील.” (मत्त्य १५:१४). लोकांकडे त्यांचे धार्मिक नियम होते, ज्यामध्ये प्रथम हात धुवावे आणि मग जेवावे हा एक नियम होता, परंतु त्यांच्या हृदयात ते पाप करीतच होते. येशू त्यांना म्हणाला, “जे तोंडातून निघते ते अंतःकरणातून येते व माणसाला विटाळविते. कारण माणसाच्या अंतःकरणातून दु”ट कल्पना, खून, व्यभिचार, जारकर्म, चो-या, खोटया साक्षी, शिवीगाळी ही निघतात. ह्या गो”टी माणसाला विटाळवितात; न धुतलेल्या हातांनी जेवणे हे माणसाला विटाळवत नाही.” (मत्त्य १५:१८-२०).

येशूच्या काळी जसे ते त्यांच्या नियमांना लागू पडत होते तसे आपल्या आजच्या सर्व नियमांना हे लागू पडते. आज आपल्या मंडळीत हात न धूता जेवू नये असा नियम नाही. आपल्याला माहित आहे की जेवणापूर्वी हात धूणे हा आरोग्याचा चांगला नियम आहे, पण आता तो मंडळीचा नियम नाही. परंतु आपल्या मंडळीत बरेचसे नियम आहेत. आपल्या अंतःकरणातून जे काही निघते त्याची या नियमांसोबत तूलना होउ ‘कत नाही.

मी ज्या आतील शिंडीबाबत बोलत आहे त्याचीच देवाला जास्त काळजी आहे, आणि हे सिध्द करणारी अनेक वचने पवित्र ‘आस्त्रात सापडतात. “या पायावर कोणी सोने, रुपे, मोलवान पा”गण, लाकूड, गवत, पेंढा द्यांनी बांधतो, तर बांधणा-या प्रत्येकाचे काम उघड होईल; तो दिवस ते उघडकीस आणील; कारण तो अग्निसह प्रकट होईल आणि प्रत्येकाचे काम कसे आहे ह्याची परीक्षा ह्या अग्निनेच होईल. ज्या कोणाचे त्या पायावर बांधलेले काम टिकेल त्याला मजूरी मिळेल. ज्या कोणाचे काम

जळून जाईल, त्याचा तोटा होईल, तथापी तो स्वतः तारला जाईल; परंतु जणू काय अग्नितून बाहेर पडलेल्यासारखा तारला जाईल.” (१ करिंथ ३:१२-१५).

लेकरांना आपल्याला शिकवायचे आहे की त्यांनी व्या शिडीने वर चढावे. आपल्या मंडळीत कधीकधी जे घाणेरडे राजकारण शिरते तसे हे नाही. हे लेकरांच्या सेवकापासून आपण युवकांचा सेवक आणि ‘पैवठी आपण पाळक होतो तसे नाही. येथे एक गंमत आहे. जगाच्या शिडीप्रमाणे किंवा मंडळीच्या शिडीप्रमाणे सुध्दा देवाच्या हृदयाच्या शिडीत आपण एकहि पायरी सोडू ‘कत नाही. पहिल्या पायरीपासून एकदम आठव्या पायरीकडे पोहोंचण्यासाठी गुप्त दरवाजा नाही. देवाची शिडी चढण्यासाठी लगेच-श्रीमंत-व्वा अशा काही योजना नाहीत. वॉल स्ट्रीट सिनेमातील गॉर्डन गेकाप्रमाणे, ज्याने आतील व्यापाराचा जगाची शिडी चढण्यासाठी वापर केला, तसे देवाच्या शिडीत काही नाही. जर तुम्ही आध्यात्मिक गो”टीत काही तरी डावलण्याचा प्रयत्न कराल, तर तुम्ही नेहमीच पकडले जाल आणि तुमच्या तोंडावर चिखल उडाला आहे हे तुम्हाला कळेल. ही एक हळू प्रक्रिया आहे जी पुर्ण होण्यासाठी व’र्ष लागू ‘कतील. हे एक कारण आहे की आपण लेकरे लहान असतानाच त्यांच्यापासून सुरुवात केली पाहिजे. चेंडू सुरुवातीलाचा घरंगळला जावा हे महत्त्वाचे आहे. आणि योग्य शिडीवर! ठीक आहे. तुमच्यासाठी येथे काही सरळ सरळ सत्य देण्यात येत आहेत.

बहूतेक सर्वजण चूकीची शिडी चढत आहेत.

एकतर ते जगाची पैसा, प्रसिध्दी किंवा नशिबाची शिडी चढत आहेत किंवा चर्चव्या पैसा, प्रसिध्दी आणि नशिबाच्या शिडीने वर चढत आहेत. पैसा, प्रसिध्दी आणि नशिबाची जी देवाची शिडी आहे त्यासाठी तुमचे डोळे उघडावे असे मला वाटते (अर्थातच सार्वकालीक जीवनात, उशीरा मिळणारे प्रतिफळ). देवाची शिडी ही केवळ ‘पील, आज्ञापालन, विश्वास, प्रामाणिकपणा, आणि पुर्णपणे त्याची सेवा करणे हे आहे. आत्म्याची फळे तुमच्या जीवनात दिसणे ही ती शिडी आहे. तुमच्या जीवनाची बागदोर देवाच्या हाती देणे

आणि ती पुन्हा न परत न घेणे ही ती शिंडी आहे. त्याचा अर्थ असा आहे की तुमच्या जीवनातील सर्व निर्णय देव घेतो. तुम्हाला प्रामाणिकपणे सांगू द्या, यापेक्षा वेगळ्या रीतीने जगण्यासाठी आपल्याला खिस्ती जीवन मिळालेले नाही. पण आपल्या आजूबाजूच्या ब-याचशा खिस्ती लोकांना तसे वाटत नाही. मी पाहातो की हजारो खिस्ती लोक जिगिक प्रसिधीसाठी जगत आहेत, किंवा त्यांच्या मंडळीची शिंडी चढत आहेत, असे करत असतांना ते त्यांचे अंतर्याम लेकरांसारखे लेकूरवाळे ठेवत आहेत. मला हे समजत नाही. काय त्यांना असे वाटते का की ते देवाला देखील फसवू ‘कतात?

खरी परिस्थिती ही आहे की आपल्याला सर्व पातळीतील लोकांची गरज आहे, तसेच शिंडीतील प्रत्येक पायरीवरील लोकांची देखील गरज आहे. हे करण्याचा उत्तम मार्ग हा आहे की आपण सर्वांनीच वर चढण्यास सुरुवात करावी.

१. तुम्हाला आणि मला नेहमीच वर चढण्याची गरज आहे. तुमच्या सेवेतील लेकरांसमोर उदाहरण व्हा. तुमच्या ‘ब्दांपेक्षा तुमच्या कृतीचा आवाज मोठा आहे.

२. तुमच्या विद्यार्थ्यांसोबत प्रामाणिक असा. त्यांना दोन शिडया दाखवा, आणि वर चढण्यासाठी त्यातील कोणती बरोबर आहे हे समजण्यासाठी त्यांची मदत करा.

३. आमच्या सेवेत लेकरांना शिंडीने वर कसे चढावे याचे प्रशिक्षण द्या. ब-याचशा उदाहरणांमध्ये, ते स्वतः ठरवू ‘कणार नाहीत. तुम्ही शिक्षक आहात, याची खात्री करून घ्या की ते केवळ पाठांतर करणार नाहीत तर वचनाप्रमाणे वागतील. तुम्ही आणि मी लेकरांना योग्य त्या शिंडीवर आणण्यासाठी सोबत सेवा करू या, जेव्हा ते लहान आहेत तेव्हाच सुरुवात करू या, यासाठी की देवाला गरज भासेल तेव्हा त्याच्याकडे प्रशिक्षीत सैनिकांची झूँड असेल.

शिंडी चढणे फार महत्वाचे आहे, आपल्याला प्रथम केवळ याची खात्री करून घ्यावयाची आहे की आपण योग्य त्या शिंडीवर आहेत! मग आपण प्रशिक्षाणार्थी पासून सैनिक किंवा अधिकारी-यापासून मुख्य अधिकारी बनू ‘कतो. जगभरातील लेकरांमध्ये आपण बदल घडवून आणू ‘कतो.

जर आपण खरेच युध्दात सहभागी आहोत, तर चित्रात रंग भरणे आणि योग्य “चर्च” पाठांतर करणे किंवा इत्तर कोणतेहि उत्तर आपल्याला त्यापासून अलिप्त करू ‘कणार नाही.

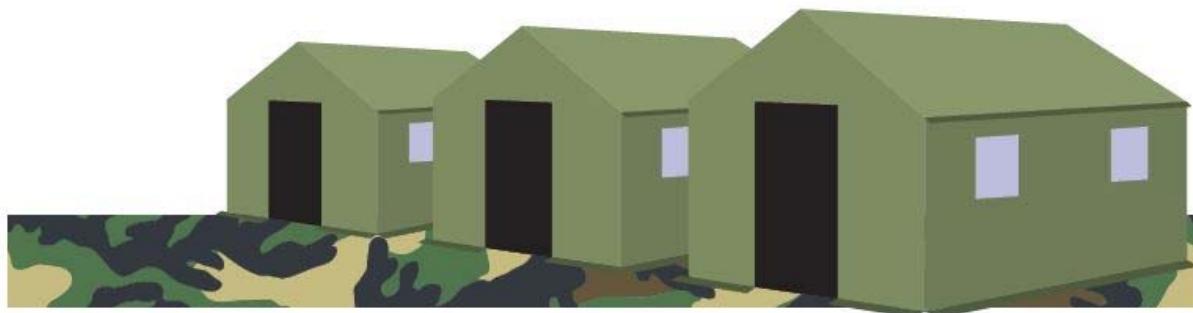

आपण युधात सहभागी आहोत आणि आपण ते निश्चीतच विसरू नये.

आपण जर युधात आहोत तर सर्व वेळ मंडळीच्या राजकारणाची काळजी घेणे आणि देवाची आज्ञा पाळण्याचे सोंग घेणे उपयोगी पडणार नाही.

या युधासाठी आपल्याला ख-या सेनापतींची गरज आहे.

विश्वासणा-यांची पुढील पिढी तयार करण्यासाठी क'ट करणा-या पुरू'ा आणि स्त्रियांची आपल्याला गरज आहे. देवाच्या सैन्यात सेनाधिपती होण्याचा भी प्रयत्न करीत आहे. काय तुम्ही माझ्यासोबत सहभागी व्हाल काय?

Vision Rise up
Warrior Marathi

www.ChildrenAreImportant.com
info@childrenareimportant.com
We are located in Mexico.
DK Editorial Pro-Visión A.C.

मुले
महत्वपूर्ण
आहेत